

Sazovické noviny

Informace nejen pro sazovické občany

Ročník XVIII.

Říjen 2021

Číslo 2 (67)

Léto ve znamení stavebních úprav školy

Podzim

Jaroslav Seifert

V sychravém větru už tu všechno zebe,
suchého listí plný kout.

Vlaštovko, řekni, pod které zas nebe
přichystala ses odlétnout?

Tatínek za vsí pouští dětem draka,
drak zmítaje se stoupá výš.
Bud' sbohem, léto! Havran blízko kráká
a vrána kráčí ještě blíž.

Posedávají chlapi u ohýnků,
v kapse jim hřeje zemák z popele.
Co chvíli setřeš hebkou pavučinku,
jež uvázla ti na čele.

Jen nestýskej si, vrátí se čas jara
a s jarem míza do proutí.
Do šedé mlhy padá země stará
na malou chvílku usnouti.

Vážení a milí spoluobčané!
Rozloučili jsme se s létem a pomalu si začínáme užívat podzimu, který už maluje přírodu svými barvami. Slavnostně jsme zahájili v naší nově opravené škole nový školní rok. Předcházelo tomu ale hodně práce a úsilí, abychom včas dokončili opravy budovy a vnitřních prostor a školu, včetně nové třídy mateřské školy, mohli k 1. září otevřít. Chtěli jsme uspokojit všechny zájemce o umístění dítěte do našeho zařízení a nemožné se stalo skutečností.

Za pouhých 7 měsíců jsme dokázali realizovat zpracování projektové dokumentace, podat žádost o stavební povolení, zpracovat prováděcí projektovou dokumentaci, shromáždit veškeré „vyjadřovačky“ dotčených orgánů (jednání s hygienou bylo nekonečné), vybrat dodavatele prací, podat žádost o dotaci na MMR, podat žádost na EON o přeložku VN (běžný termín vyřízení 1–1,5 roku) a posleze to ještě „potuplovat“ podáním žádosti o dotaci i na MF.

Do konce května 2021 byla provedena přeložka VN. Netrpělivě jsme čekali na výsledek, zda některou z dotací obdržíme. Dotace ministerstva pro místní rozvoj z podprogramu 117D821 – Podpora obnovy a rozvoje venkova, dotační titul 117D8210E – Rekonstrukce a přestavba veřejných budov ve výši 9 725 731 Kč byla naší obci přidělena. Mohli jsme začít s realizací. Elektronicky vysoutě-

žený dodavatel, firma Arustav s.r.o., mohla 15. června 2021 zahájit stavební práce s termínem dokončení 20. srpna 2021.

Společně s rekonstrukcí probíhalo mnoho dalších činností spojených s otevřením provozu (krajský úřad – žádost o navýšení kapacity MŠ a ŠJ, změny ve školském rejstříku, příprava dokumentů ke kolaudaci, personální obsazení, interiéru, vybavení, do toho všeho změna ředitele školy). Novou paní ředitelkou byla s účinností k 1. srpnu 2021 jmenována Mgr. Šárka Vojáčková. Touto cestou děkuji paní ředitelce, celému personálu školy i ochotným tatínkům, kteří pomohli při dokončovacích pracích – montáži vybavení a stěhování kontejneru, ve kterém byl uložen archiv.

V květnu 2021 převzala obec do svého majetku sportovní areál s koupalištěm. Čekala nás spousta organizačních a provozních záležitostí spojených s otevřením celého areálu. Letošní (nepříliš úspěšná) koupací sezóna je za námi. Letos byly pouze dva víkendy s abnormální teplotou, kdy koupaliště bylo maximálně využito. Sportoviště fungují celoročně, o jejich provozu najdete informaci na webových stránkách obce.

V prostorách sportovního areálu mohou děti využívat nové dětské hřiště. Na jeho vybudování finančně přispěla místní firma MRB Sazovice, spol. s.r.o. Ještě jednou děkujeme. Zároveň prosíme rodiče, aby po ukončení

Konec května – začátek rekonstrukce

30. červen – přístavba kuchyně

návštěvy hřiště zametli po svých ratolestech kamínky, které jsou rozneseny po celé dopadové ploše. Na zametení je k dispozici již druhá metla. Děkujeme.

V kotelně budovy obecního úřadu proběhla výměna kotlů – náklady činily 544 182 Kč.

Probíhá stavba obslužné komunikace Sazovice-Machová, kterou financuje Pozemkový úřad. Obec vyřizuje dopravní značení k omezení vjezdu vozidel (kromě zemědělské techniky a vjezdu s povolením obce) na tuto komunikaci.

Byla zahájena rovněž obnova místních komunikací směrem k průmyslové zóně a na

Buňov, na kterou obec obdržela dotaci ve výši 5 381 711 Kč z podprogramu MMR, Podpora obnovy a rozvoje venkova pro rok 2021. Práce by měly být dokončeny začátkem měsíce října. 8. a 9. října 2021 nás čekají volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Na druhý říjnový víkend připravuje spolek Hašlery pro děti drakiádu. V říjnu by měla proběhnout též beseda se seniory a lampionový průvod. Zda se tyto akce uskuteční a nepřekazí nám jejich realizaci pandemická opatření, budete včas informováni. Teď už vám všem přeji krásné prožití babího léta.

Vaše starostka, Edita Hrbáčková

Prázdniny mají jenom děti

1. září – rekonstrukce se podařila v termínu

1. září – vstup do budovy ze školního dvora

1. září – škola jako malovaná

Co je ještě nového v sazovické škole?

Celá budova školy prošla o prázdninách velkými změnami. Ať už to byla nová střeška (vazba i krytina), vybudování druhé třídy mateřské školy, u níž bylo nutno zřídit také samostatnou umývárnu a WC pro děti i učitelky, rozšíření školní kuchyně či zvětšení jídelny a šaten. Injektáže zdíva mají zajistit budovu proti pronikání vlhkosti, nové přístavby byly opláštěny dřevěnými deskami a celý objekt původní budovy získal jednotnou světle béžovou barvu. V současnosti je už znovu v provozu i dočasně zrušený chodník pro obyvatele domů nad školou a byla provedena rovněž úprava okolí školy.

Velké změny nastaly ale také v personálním obsazení. Dosavadní ředitelku Mgr. Věru Velískovou vystřídala ve funkci Mgr. Šárka Vojáčková, které přejeme hodně úspěchů a radosti při práci s dětmi a stálou podporu od

zřizovatele, spolupracovníků, rodičů i sazovické veřejnosti. Protože v mateřské škole se navýšil počet dětí (v mladší třídě Sluníček je zapsáno 15 dětí, třídu starších – Hvězdiček navštěvuje 24 dětí) bylo nutno přijmout také další dvě paní učitelky, kterými jsou p. Zdena Ducháčková a p. Soňa Vojáčková. A poněvadž přibýly i další prostory na úklid a ve školní jídelně noví strážníci, přijala škola rovněž další sílu na tuto práci, p. Alexandru Grebeníčkovou. Všem třem novým zaměstnankyním přejeme, ať se jim v práci co nejvíce daří.

V. N.

Rozloučení s p. ředitelkou Velískovou

Uvítání nové ředitelky Mgr. Vojáčkové

Nová třída MŠ

Rozšířená kuchyně

Prvňáčkové – 3 holčičky

Letošní prvňáčci – 4 kluci

Informace a zajímavosti z naší obce

Obcím Hrušky, Moravská Nová Ves, Lužice a Mikulčice, které byly v červenci zničeny tornádem, pomohla naše obec několika způsoby. Finanční sbírka občanů v obchodě Sazovjanka vynesla částku 43 500 Kč, která byla poukázána na konto OÚ v Moravské Nové Vsi. Obecní úřad Sazovice uvolnil pro každou

z postižených obcí obnos 10 000 Kč a výtěžek 5 600 Kč z akce Vítání prázdnin, kterou pro sazovické děti pořádal spolek Gučabab, byl věnován na obnovu kostela v obci Hrušky. Sbor dobrovolných hasičů shromáždil částku 20 000 Kč, kterou věnoval rodině v Mikulčicích na znovuvybudování rodinného domu

zcela zničeného tornádem. Sedm členů jednotky odjelo na dva dny pomáhat lidem přímo do této postižené obce a přivezli sem několikera stavební kolečka, spojovací materiál a další potřebné věci. Řada našich občanů finančně přispěla také mimo společné sbírky. Všem dárcům patří velké poděkování.

20. června 2021 proběhlo ve společenském sále OÚ vítání osmi nových sazovických občánků. Slavnost měla komorní ráz, zúčastnit se jí mohli s ohledem na protiepidemická opatření pouze rodiče a sourozenci nově narozených dětí, šesti děvčátek a dvou chlapečků. Jsou to: **Valérie Kučerová, Marek Mikoška, Soňa Pokorná, Eliška Amálie Dokoupilová, Eliška Kučerová, Nina Nováková, Václav Vykoukal, Doro-ta Kunderová.**

Všem dětem přejeme hodně zdraví a krásné spokojené dětství a rodičům hodně radosti z jejich potomků.

Pozvánka do Obecní knihovny v Sazovicích

Pozvání platí pro všechny – čtenáře i nečtenáře, malé i velké, mladé, i ty dříve narozené... Knihovnu najdete v budově Obecního úřadu Sazovice v 1. patře.

Vstup do knihovny je bezbariérový. Je přístupná pro každého, kdo má rád knihy, chce se dovědět něco zajímavého, nového, nebo jen na chvíli zapomenout na každodenní všední starosti. Nabídka knih je široká a je

pravidelně doplňována o nové knihy různých žánrů. Při jejich výběru přihlížíme i k přání čtenářů.

Knihovna je otevřena každý čtvrtek ráno od 9.00 do 11.00 hod. a odpoledne od 15.30 do 19.00 hod.

Kromě knih jsou zde k dispozici 2 počítače s možností připojení k internetu. Součástí jednoho počítače je i černobílá tiskárna.

Čtenářem naší knihovny se můžete bezplatně stát i vy, stačí jen přijít, vyplnit přihlášku čtenáře a vybrat si knihy podle svých představ.

Půjčování knih probíhá za dodržování všech hygienických opatření.

*Těším se na vás,
Marie Ordáňová*

Podle článku novináře Martina Mrliny (Deník, 10. 7. 2021) jsou Sazovice „mladou obcí“, průměrný věk jejich obyvatel je 40,3 let. V celém Zlínském kraji činí průměrný věk 42,4 let.

Letos v červnu byla nakladatelstvím Zírek s.r.o. ve Vsetíně vydána publikace **Poznávací atlas – ilustrovaná vzdělávací kniha pro děti – Region Zlínsko**. Kniha vznikla ve spolupráci se zástupci měst, obcí a vzdělávacích institucí. Na kapitole o Sazovicích se podílely Mgr. Věra Velísková a Mgr. Věra Nejezová.

Správkyně obecního muzea děkují p. Janu Velískovi a p. Augustinu Vrabčekomu za cenné historické předměty, které muzeu darovali.

Při stavebních pracích během rekonstrukce budovy ZŠ a MŠ Sazovice narazili dělníci na školním dvoře na starou kamennou studnu ukrytou pod venkovní dlažbou. Místo skruží byla vyzděna ještě kameny, v průměru měřila 1,4 metru a hloubka k hladině dosahovala cca 8 metrů. Nález byl po zdokumentování znovu překryt dlažbou.

Před 180 lety se narodil **Josef Drásal**, nejvyšší muž, který kdy žil na území Čech a Moravy, přezdívaný „hanácké obr“. O jeho síle a chuti k jídlu se dochovala řada skazek a vyprávěnek. Jeho figurínu v životní velikosti a v původním kroji vystavuje jako raritu Vlastivědné muzeum v Olomouci, muzeum v Holešově se zase může pochlubit vysokými Drásalovými holínkami, kopyty na jeho boty nebo obrovskými rukavicemi. Drásalova výška nebyla přesně zaznamenána, pohybovala se okolo 240 cm, čímž se řadil mezi 15 nejvyšších lidí na světě, jeho váha činila 186 kg. Příčinou

jeho abnormální velikosti byla špatná funkce podvěsku mozkového a nadměrná produkce růstového hormonu.

Josef Drásal (1841–1886) byl rodákem z Chromče na Šumpersku, ale v dospělosti žil v Holešově, kde pracoval jako nádeník. Tady se započala také jeho varietní dráha, kterou mu pomohl odstartovat místní hostinský Janoch, a pak společně s ním cestoval po různých zemích, kde Drásal předváděl udivnému publiku především svou výšku, mohutnost a sílu. Obr vystupoval v Německu, Anglii, Rusku, Turecku nebo ve skandi-

návských zemích, stal se slavným a vydělal si peníze, za něž si v Holešově pořídil dům, kde všechno bylo přizpůsobeno jeho velikosti. Žil v něm jen se svou matkou, nikdy se neoženil ani neměl děti. Zemřel ve svých 45 letech a jeho pomník se dosud nachází na holešovském hřbitově.

Při vši své síle a mohutnosti byl Josef Drásal mírným a dobráckým člověkem, který ale vlivem nemoci měl mentalitu malého dítěte. *(Teď už budeme vědět, po kom se jmenuje cyklistický závod, jehož se pravidelně účastní i členové Bike Teamu Sazovice.)*

Internext

Vážení obyvatelé Sazovic, v nedávné době jsme převzali internetovou síť společnosti PSWNET Zlín s.r.o., která má své klienty i v Sazovicích a okolních obcích. Věříme, že INTERNEXT2000 znáte, možná ale nevíte, že máme desítky tisíc připojených klientů v celém Zlínském kraji a části Jihomoravského kraje.

V Sazovicích jsme spustili dva nové vysokorychlostní vysílače internetu, které výrazně rozšíří dostupnost (pokrytí) a rychlost internetu v obci. Vedle toho byla významně navýšena přenosová kapacita a i díky tomu vám můžeme nabídnout opravdu kvalitní, stabilní a rychlý internet. Od srpna 2019 jsme splnili náročné podmínky a stali se členy projektu FENIX – <https://fenix.cz/>, jehož smyslem je, že v případě ochromení DoS útokem (nedávné útoky na

banky a nemocnice) zajistíme dostupnost internetových služeb pro naše klienty.

Součástí našeho připojení, tedy v ceně služby, je veřejná statická IP adresa, kompletní nastavení v IPv6 a členství v projektu FENIX.

Naši klienti mohou využít technickou podporu 7 dní v týdnu a těm, kdo mají internet od jiného poskytovatele, pomůžeme s vyřízením výpovědi, abyste se nemuseli vůbec o nic starat. Stačí, když nás budete kontaktovat e-mailem na zlin@internext.cz nebo telefonicky na 576 510 001.

Kromě rychlého internetu u nás najdete i IPTV (televize přes internet) – chytrou digitální televizi 4NET TV nebo KUKI TV, které mohou být více než výbornou náhradou za pozemní vysílání (DVB-T). Pro podrobnosti

k digitální TV prosím navštivte naše webové stránky <http://www.internext.cz>

Přidáte se k několika desítkám tisíc našich spokojených zákazníků? My věříme, že ano.

**Za INTERNEXT2000 s.r.o.
Vratislav Hladký**

InterneXt

Hasiči jedou...

Během letošního roku se konečně trochu rozjely plánované akce, které jsme museli loni rušit kvůli tvrdému lockdownu. V minulém článku jsem psal hlavně o těchto neuskutečněných akcích, takže dnešní bude zaměřen na ty, které se od té doby podařilo zrealizovat.

Po dubnovém sběru železa, což byla po delší době první letošní společná akce, proběhla také po delší odmlce klasická členská schůze, na níž se sešlo poměrně dost členů sboru. No, není se čemu divit, bylo co probírat a navíc jsme se s některými členy dlouho neviděli.

18. června v 17:58 nám KOPIS vyhlásil poplach. Zpráva uváděla, že jde o požár skladu v Mysločovicích. Ve skutečnosti se jednalo o PTC (prověřovací taktické cvičení) všech jednotek z našeho 3. okrsku. V krátké době se nás sešel dostatečný počet, a tak jsme v 18:03 vyjeli na místo. Po příjezdu nám místní velitel hasičů ukázal naše stanoviště a my jsme začali roztahovat vedení na 5B hadic na dálkový přenos vody. Postupně se sjely všechny jednotky, a celé cvičení tak dopadlo dle očekávání. Po skončení akce následovalo její vyhodnocení a malé pohoštění pro všechny zasahující hasiče u místní hasičárny. Zpět na základnu jsme se vrátili krátce po 20. hodině.

26. a 27. června jsme uspořádali hasičský víkend. Byla to dvoudenní soutěž v požárním sportu, která se uskutečnila v areálu Zahrázovo. V sobotu se akce jmenovala Hasičský den a od 12:30 soutěžili muži, ženy a dorostenci. V neděli jsme akci pojmenovali po zesnulém trenéru mládeže Josefu Brázdilovi jako nulový ročník **Memoriálu Josefa Brázdila**, v němž se od 9:00 představili mladší a starší žáci. Obě tyto akce dopadly výborně, a protože zrovna dva dny předtím postihla jižní Moravu a celé Hodonínsko živelná pohroma, kdy se přes několik obcí prohnalo tornádo a doslova je srovnalo se zemí, rozhodl se náš sbor věnovat finance ze startovního právě na pomoc těmto postiženým obcím. Některé umístěné sbory se dokonce zřekly své finanční výhry ve prospěch této dobročinné věci, a celkem se nám tak během víkendu podařilo vybrat krásných 12 500 Kč!

5. a 6. července pak jelo 7 našich členů na pomoc do Mikulčic, jedné z obcí, které zasáhlo již zmíněné tornádo. Vyjžděli ráno v 6 hodin a vraceli se až navečer. Podali tak pomocnou ruku lidem, kteří to momentálně opravdu potřebují. Na místo nejeli s prázdnou, ale vzali s sebou i nutné věci, jako například několik stavebních koleček, spojovací materiál aj. K vybrané částce 12 500,- přidal náš sbor dalších 7 500,- a celkovou finanční částku 20 000 Kč darovali naši hasiči přímo na místě

jedné rodině, které tornádo vzalo celý dům, takže zůstaly jen jeho základy. V této těžké situaci jsme rádi, že i náš sbor mohl aspoň trochu přispět potřebným, a dodržet tak heslo dobrovolných hasičů „Bohu ke cti, bližnímu ku pomoci!“

31. července proběhla brigáda na vyčištění koryta potoka Racková, který protéká naší vesnicí. Zaměřili jsme se na náletové dřeviny, které bránily řádnému průtoku vody v případě její zvýšené hladiny. Brigáda začala v 8 ráno a končila ve 12 hodin. Celkem se na ní sešlo 5 členů, a práce tak šla docela rychle. Vyčistili jsme koryto od firmy Dobra až po most u koupaliště. Zbývá část od koupaliště po stav u firmy MRB nás čeká někdy příště.

28. srpna měla v odpoledních hodinách proběhnout tradiční soutěž pro dříve narozené známá jako **Memoriál Libora Kučery**. Pro nízký zájem okolních sborů, které se pravidelně této zábavné soutěže účastní, byla tato akce dva dny před plánovaným uskutečněním zrušena. Je to škoda, protože se na této soutěži každý rok pobaví spousta soutěžících i přihlížejících, a tak by se měly okolní sbory trochu zamyslet a příště své kolegy ze Sazovic přijet podpořit, jak tomu bývalo v minulosti vždy dobrým zvykem.

1. září v 10:47 vyhlásil KOPIS poplach. Jednalo se o požár trafostanice v areálu jedné velké místní firmy. Po vyhlášení poplachu jsem byl zrovna u budovy OÚ, a tak jsem jen přeběhl do zbrojnice a nachystaný čekal před naší hasičskou stanicí na další členy. Po pár telefonátech jsem ale zjistil, že

většina členů naší JSDH je v práci právě ve firmě, kde požár vznikl. Vyjel jsem tedy na místo sám naším DA Renault Master, abych místo události alespoň zkontroloval. Na místo již dorazily jednotky HZS z Otrokovic a Zlína Prštného a po nahlášení VZ jsem byl odeslán zpět na základnu. Jednalo se o tak trochu kuriózní výjezd, ale zmínit jsem ho prostě musel.

V neděli 19. září ve 12 hodin se sešla téměř celá naše výjezdová jednotka JSDH Sazovice před naší stanicí, aby tak v zásahových oblecích a se zapnutými majáky výjezdových vozidel vzdala čest dvěma zemřelým dobrovolným hasičům z JSDH Koryčany. Ti totiž tragicky zahynuli při zásahu u výbuchu plynu v rodinném domě v Koryčanech. Naše jednotka se tak připojila ke všem ostatním z celé ČR, které podle instrukcí generálního ředitelství HZSČR tímto způsobem uctily památku svých kolegů.

A co nás čeká v brzké době? 28. září proběhnou v naší obci oslavy patrona obce Sv. Václava, 23. října by se měla uskutečnit podzimní vycházka do přírody. Podrobnosti ale ještě upřesníme.

A konečně 20. listopadu v 16 hodin proběhne výroční Valná hromada našeho sboru v sále OÚ.

To je prozatím vše a já se budu těšit na vydání dalšího čísla Sazovických novin.

Tomáš Omyla,
jednatel 3. okrsku,
jednatel SDH Sazovice,
velitel družstva JSDH Sazovice

Pieta za zemřelé hasiče z Koryčan

Myslivecký spolek Háj

Také pro členy Mysliveckého spolku Háj byly dlouhé měsíce proticovidových opatření náročné a jeho činnost zejména v r. 2020 značně omezená. Epidemie si vyžádala i život jednoho z členů spolku, pana **Jaroslava Vrabčeka**, kterému patří naše společná tichá vzpomínka. Výroční členská schůze spolku hodnotící jeho činnost za r. 2020 se v důsledku protiepidemických opatření konala až 19. června 2021. V souvislosti s pandemií se od 13. března 2020 činnost MS téměř zastavila. Byly zrušeny všechny společenské i společné akce, i když lov jako takový zakázán nebyl.

Než přísná proticovidová opatření začala platit, podařilo se 25. 1. ještě uskutečnit myslivecký ples, který se pořadatelům vydařil a přinesl i finanční zisk pro spolek. 1. března 2020 proběhla ještě výroční členská schůze, ale další, spojené s výdejem povolenek a přípravou na podzimní

hony, se už nekonaly. Také většina jednání členů výboru probíhala pouze telefonicky.

Velký propad nastal v r. 2020 v brigádnické činnosti, která se zaměřila pouze na budování nových oplocenek a údržbu již fungujících. V tomto směru byla dobrá spolupráce s obcí Machová, která spolku nabídla placenou údržbu biokoridorů. Spolek totiž vlastní živnostenské oprávnění na tyto aktivity a může fakturovat odvedené práce. Kvůli pokračující spolupráci s obcemi byla zakoupena i nová technika – zemní vrták a mladší a výkonnější stroj nahradil i staříčkou pilu. Po zralé úvaze se MS rozhodl v r. 2020 zrušit všechny hony. Hlavním důvodem byl sice koronavirus, nicméně také snaha pošetrít drobnou zvěř. Samostatný lov omezen nebyl. Odlov spárkaté srnčí zvěře probíhal podle plánu, odstřel černé byl prakticky nulový. Až do 31. 1. 2021

bylo spolku uděleno povolení ke snížení stavu dančí zvěře II. třídy a členové spolku mají i povolení k lovu jelení zvěře. V roce 2020 se podařilo ulovit i velké množství lišek (29 kusů) a 3 kuny, což napomáhá vyšším stavům drobné zvěře.

Ani začátek letošního roku nebyl pro aktivity spolku příliš příznivý, poprvé po mnoha letech se v důsledku pandemie nekonal mezi účastníky oblíbený myslivecký ples se zvěřinovou tombolou a výroční členská schůze proběhla opožděně až v červnu.

V loňském a letošním roce oslavilo několik členů spolku významná jubilea. V r. 2020 se dožil 75 let MVDr. František Václavík, v r. 2021 oslavují p. Václav Pálka 65 let, p. Josef Václavík a Bohuslav Fryštacký 80 let a nejstarší člen spolku, p. Břetislav Brázdil se dožívá 85 let. Všem jubilantům upřímně blahopřejeme!

Sazovické vítání prázdnin

Ve středu 30. 6. 2021, hned odpoledne po rozdělení vysvědčení, se sazovičtí školáci i děti z mateřské školky dočkali tradičního a oblíbeného Vítání prázdnin. Celou akci připravily maminky ze spolku Gučabab ve spolupráci s Obecním úřadem Sazovice.

Za krásného počasí si děti mohly v areálu vyletiště Zahrázovo užít řadu atrakcí a soutěží. Prolézt opičí dráhu, poskládat papírovou vlačovku, kterou pak uplatnily v letecké soutěži, o kus dál na ně čekali lukostřelci Velískovi se svými luky. Všichni zúčastnění si mohli prohlédnout život ve včelím úle s odborným výkladem místních včelařů, poté zamířili do hasičské zbrojnice, kde si prohlédli protipožární techniku a sledovali ukázkou hasičského zásahu.

Aby nepřišli zkrátka ani rodiče, zavzpomínali na své dětství při soutěži, kdo dál dojde na chůdách a kdo rychleji převezve své ratolesť v kolečkách z bodu A do bodu B a zpět. Všichni soutěžící byli odměněni cenami, které věnovali sponzoři – firmy Tescoma, Oxalis, West, Studio 6.15, Vitar a další. Teta Míša roztančila malé i velké svým tanečkem a po něm následoval ten pravý čas na zdravé občerstvení, které v podobě ovocného rautu dodala firma Wastex. Pro každé dítě, které vyplnilo malý „rébusníček“, byly připraveny dárky, na jejichž nákup přispěla firma Dudr Tools.

Celé odpoledne plné pohody si všichni užili spokojeně a s úsměvem na tváři, za což patří dík všem sponzorům i obětavým organizátorům. Pořadatelky této akce, maminky spolku Gučabab, se rozhodly, že výtěžek ve výši 5 600,- Kč bude zaslán na konto některé z obcí postižených ničivým tornádem.

Všem, kteří se na akci podíleli a jakkoliv přispěli, patří naše velké díky.

Marie Brychtová

Vítáme prázdniny se vši parádou...

HaŠLeRGové léto

Milí čtenáři, Sazovjáci, dovolte mi ohlédnout se a zavzpomínat na letní akce spolku HaŠLeRGy. Po vydařeném **Čarodějnickém stezce**, kterou si napříč naší obcí prošlo přes 80 dětí, jsme přemýšleli, co dál. Proticovidové restriky se neustále měnily, ale nás to neodradilo. Navázali jsme na tradici oslav Dne dětí a opět pořádně oživilo výletišťe Zahrázovo. Pro děti bylo připraveno několik stanovišť, například koloběžková dráha, výroba obrázku z přírodnin, střelba z luku, sázení semínek, malování kamínků či poznávání míst v Sazovicích, které si děti mohly společně projít, ale hlavně si z nich něco odnést. Prostor „Zahrázky“ pak dále vyplnily nejrůznější míčové hry, opičí dráhy, ale také třeba koutek pro nejmenší s kuličkovým bazénem a skluzavkou. Také zde nesměla chybět ohrádka s poníky. Velké poděkování patří všem, kteří se podíleli na organizaci a samotné realizaci akce. Díky

posíláme správci obce a jeho týmu za perfektní obhospodaření Zahrázového, členu hasičů Sazovic za obstarávání ohně a práci všeho druhu, ale také našemu sazovickému DJ(ovi). Děkujeme Rodinnému zábavnímu parku Galaxie za volňásky pro děti, JCV food za velkou zásobu špekáčků a také časopisu Dráček za věnování a zaslání dětských časopisů. A co dál? No to je přece jasné! Půlka letních prázdnin utekla a nastal čas se bát! 31. 7. 2021 se na výletišťe a jeho okolí sletěla strašidla ze široka daleka. Konal se zde totiž 4. ročník **Sazovické stezky odvahy se stanováním**. Krom zmiňované noční stezky si děti mohly vyrobít například památeční tričko, vydat se hledat poklad nebo si užít táborák v kruhu skvělé party. Ale to nejdůležitější – užít si legraci při stavění stanu! S létem jsme se skvěle rozloučili při realizaci doprovodného programu **Dětských cykli-**

stických závodů pořádaných Bike Teamem Sazovice.

Nakonec nám to léto krásně vyšlo, za což jsme velmi rádi. Není nic hezčího než vidět úsměv na tvářích nejen dětí, ale i rodičů! Vidět zaplněnou Zahrázku, kde to za zvuku hudby a dětského smíchu zase po delší pauze žije. To nás motivuje vymýšlet, zařizovat a organizovat další a další akce.

A proto mi na závěr dovolte vás pozvat na akce, které ještě do konce roku spolek HaŠLeRGy plánuje. **Již v sobotu 9. 10. 2021 od 15 hodin se na vás těšíme na tradiční DRÁKLIADĚ a doufáme, že i další ročník odučňovacího výšlapu v době vánočních svátků klapne!** Pokud nás ještě něco napadne, nebojte, včas se vše dozvíte. :-)

Krásné podzimní dny!

**Za spolek HaŠLeRGy
Mgr. Lucie Ondíková**

Dětský den

Dětský den

Stanování – cesta za pokladem

Stanování – špekáčků není nikdy dost

Stavba stanů

Vyrábíme si trička na památku

Doprovodný program na cyklozávodech

BIKE TEAM SAZOVICE – cyklistická sezóna 2021

Vážení čtenáři a čtenářky Sazovických novin, dovoluji vám, abych vás po delší době opět informoval o činnosti našeho cyklistického spolku a seznámil vás s výsledky našich členů v cyklistické sezóně 2021 a s průběhem sportovních akcí pořádaných naším spolkem v tomto roce.

Stejně jako ta loňská byla i letošní sezóna ovlivněna pandemií koronaviru, a to zejména její jarní část. Ovšem právě díky této pandemii přinesla sezóna 2021 také novinky, se kterými jsme se mohli díky tvůrčím pořadatelům z Prusinovic (pořadatelé kultovní MTB Rohálovské 50) seznámit vůbec poprvé. Jednalo se o tzv. **samozávod**. Vzhledem k jarnímu zákazu pořádání hromadných sportovních akcí pořadatelé z Prusinovic vymysleli a zorganizovali tzv. samozávod. Vytyčili a označili trať a každému, kdo se zaregistroval do samozávodu, poslali speciální kód. Tento kód závodník zadal do měřicího zařízení při svém startu a znovu při dojezdu do cíle. Tím došlo k zaznamenání závodníkovy výsledného času. Zároveň musel po dokončení závodu každý účastník poslat GPS záznam odjeté trasy z mobilního telefonu nebo z cyklocomputeru, čímž potvrdil, že projel celou trať. Tento závod mohli účastníci absolvovat kdykoliv během cca 4 týdnů, klidně i vícekrát s tím, že jednak byl závodníkovi počítán do pořadí nejlepší dosažený čas a jednak byl dán pevný konec, pevné datum a hodina, kdy byl tento samozávod ukončen a z dosažených časů bylo sestaveno konečné pořadí závodníků. Výborný nápad, kterého jsme se velmi rádi zúčastnili také a v průběhu vytyčených cca čtyř týdnů samozávod absolvovala většina z našich členů. Někteří i vícekrát. Nejlepšího výsledku z našeho týmu dosáhl Jaroslav Doležel, který skončil celkově na 17. místě a na 5. místě v kategorii mužů 40–49 let. Celkem se tohoto závodu zúčastnilo 410 závodníků.

Po uvolnění opatření souvisejících s pandemií koronaviru v Evropě a po loňských peripetiích způsobených zraněními se nám konečně podařilo zúčastnit se a absolvovat mezinárodní etapový závod SWISS EPIC. Jedná se o etapový závod dvojic na horských kolech, který se letos konal ve dnech 17. – 21. 8. 2021 a kterého se pod hlavičkou Bike Teamu Sazovice zúčastnila dvojice Jaroslav Doležel a Pavel Miklík. SWISS EPIC je jedním ze světové série MTB závodů pořádaných pod hlavičkou EPIC SERIES. Swiss Epic se jede ve švýcarských Alpách, přímo v srdci evropských trialových tratí, švýcarském Graubündenu, kde letos byla centrem závodu města St. Moritz a Davos. Letošní trať zahrnovala celkem 5 etap v celkové délce cca 327 km a její účastníci museli překonat převýšení cca 11 000 m. Nejvyšším bodem trati byl Scalett

Sazovice ve Švýcarsku

Závod Swiss Epic

Graubunden – závod Swiss Epic

Pass s nadmořskou výškou 2 606 m, který závodníci překonávali ve třetí etapě.

Vzhledem k tomu, že se jedná o etapový závod, dává jeho účastníkům nejvíce zabrat kumulující se únava, která přichází ruku v ruce s odjetými etapami. Únava je násobena skutečností, že drtivá většina trasy vede po úzkých singltrailech s velkým množstvím volných kamenů a kořenů. Velké převýšení, kdy se střídají dlouhé, táhlé kopce o délce přes 10 km s opravdu hodně prudkými kopci v délce kolem 3 km, to vše v kombinaci s velkým množstvím technicky náročných sjezdů, dělá tento závod opravdu náročným.

Letos byla naše dvojice jedinou českou dvojicí na startu a zařazení jsme byli do kategorie Masters (oba závodníci musí mít nad 40 let věku). Závodu se účastnilo celkem 300 dvojic, v kategorii Masters potom 94 dvojic. Po odjetí kompletních 5 etap naše dvojice závod dokončila na 63. místě celkově a na 13. místě v kategorii Masters.

Kromě tohoto mezinárodního závodu samozřejmě pokračujeme v závodění na domácích MTB tratích, kde zejména díky Jirkovi Hubíkovi, Martině Doleželové a Andreji Du-

boveckému sbíráme také pódiová umístění. Mezi nejzajímavější výsledky patří například 3. místo Jirky Hubíka v kategorii muži 30–39 let na závodech v Hustopečích, který patří do největšího tuzemského seriálu MTB závodů – KOLO PRO ŽIVOT. Velmi kvalitním výsledkem je také 3. místo Marty Doleželové v kategorii na jedné z domácích kultovek, Bike Maratonu Drásal, který se jede v Holešově a který taktéž patří do seriálu KOLO PRO ŽIVOT. Další pódiové umístění přidal 3. místem v kategorii Andrej Dubovecký na závodech MTB Životské hory, kterého jsme se letos zúčastnili premiérově a který se jede v okolí Dolních Životic poblíž Opavy.

Kromě aktivní účasti na MTB závodech se naši členové, stejně jako loni, pustili také letos do uspořádání dětských cyklistických závodů v Sazovicích. Pozice hlavního organizátora se ujal Tomáš Miklík, kterému výrazně vypomáhal další z členů týmu, Patrik Doležel. Ti společně se spolkem HAŠLERGY, Obcí Sazovice a dalšími členy našeho týmu a jejich rodinnými příslušníky organizačně zajistili již 4. ročník dětských cyklistických závodů. V neděli 5. 9. 2021 se tak na startu mohlo se-

jit celkem 72 dětí v různých věkových kategoriích, což je zhruba o 20 dětí více než loni. Start trasy byl na vyletišti Zahrázovo, odkud trasa vedla směrem k mostu u firmy DOBRA. Před mostem závodníci zatočili podél vody směrem na Tečovice a potom zpět zadní stranou na Zahrázovo. Okruh měřil kolem 1 000 m a závodníci jej absolvovali od 1 do 3 okruhů, podle věkových kategorií. Všechny děti se s trasou úspěšně popraly a díky příspěvkům od sponzorů a obce Sazovice byly pro všechny připraveny hodnotné ceny a odměny. Fotodokumentaci z těchto závodů najdete na našem facebookovém profilu pod adresou <https://www.facebook.com/BikeTeamSazovice>.

Výsledkový servis z dalších závodů stejně jako reportáže např. z tréninkového soustředění našeho týmu, které plánujeme absolvovat na jaře 2022, přinese některé z dalších vydání Sazovických novin.

Děkujeme za podporu všem našim fanouškům, partnerům a Obci Sazovice.

BIKE TEAM SAZOVICE, z.s.
Pavel Miklík

Mrňouskové na startu

Další cyklistický potěr

Natěšení závodníci

Tak jsme opět muzicírovali... CM Luňák a DFS Konopka

Jako každému muzikantovi se také nám v době covidové stýskalo po vystoupeních, koncertech, společném zpívání, dokonce i samotném zkoušení.

V době, kdy jsme se nemohli scházet, jsme měli všichni domácí úkol, připravovat se na natáčení našeho vánočního CD. Dlouho chystaná akce, několikrát přeložená, se nakonec uskutečnila 10. – 12. června 2021. Zažili jsme tři nádherné dny v natáčecím studiu p. Davida Kaláče v Kostelci u Zlína. Postupně se ve studiu vystřídala cimbálová muzika Luňák, která ve čtvrtek nahrála instrumentální verzi. Následovaly zpěvy: sóla, duety, první hlas, druhý hlas, dokonce třetí hlas. Postupně zpívali chlapi z Hlaholu, zpěvačky – Kolednice a tečku za vším udělali naši nejmenší z Konopky. Na slavnostní křest našeho vá-

Konopka v civilu

nočního CD s názvem „Byla cesta“ se můžete těšit v rámci vánočního jarmarku v Sazovicích v sobotu 18. prosince 2021. Děkujeme všem příznivcům Konopky, kteří nás podpořili.

Poprvé po vynucené pauze jsme si také s cimbálkou zahráli 21. srpna 2021 na mezinárodním folklorním festivalu v Liptále. Naše muzika doprovázela program DFS Konopka. Věříme, že pásmo „Vařila myšička kašičku“, které je plné her, říkanek a zpívání z Hané, každého potěšilo. Naše muzika po vystoupení ještě hrála v místním parčíku pro ty, kdo si dali pauzu od hlavního programu, který probíhal na velkém pódiu.

Loňskou zimu jsme chtěli naši muzikou potěšit babičky a dědečky v domově důchodců v Otrokovicích v rámci Ježíškových vnučat, ale naše setkání se uskutečnilo až 4. září 2021, kdy jsme venku v nádherné zahradě Domova seniorů zahráli a zazpívali asi 40 klientům. Byl to moc krásný den, který vykouzlil spoustu úsměvů na tváři posluchačů i účinkujících.

Barunka Milinková, členka CM Luňák

V nahrávacím studiu / Naše tři vedoucí

Zajímavosti ze života včel

Po dlouhých měsících proticovidových opatření a dalších dvou měsících prázdnin, kdy se náš kroužek nescházel, vás nemůžeme informovat o žádné činnosti našich mladých včelařů. A tak jsme se rozhodli přiblížit vám alespoň pár zajímavostí ze života včelek.

Mlsné včely

Většinu medu, který včely vyrobí, se neocitne u včelaře, nýbrž jej sní včely samotné. Průměrně včelstvo ročně spotřebuje 70 až 110 kilogramů medu a 17 až 35 kilogramů nakvašeného pylu.

Včela: pán, nebo paní?

Dávným vzdělancům činilo určení pohlaví včel značné potíže. Řecký filozof Aristoteles, žijící ve 4. století př. n. l. chápal, že nejdůležitější osobností v úle je matka, ale nevěděl, že právě ona klade vajíčka. Považoval ji za samečka a nazýval „vladařem“.

Co se týče dělnic, byl na pochybách. Na jedné straně se totiž staraly o domácnost a děti, a tak mu připomínaly ženy.

Na straně druhé s sebou nosily zbraň (žihadlo), což bylo podle tohoto filozofa typické pro muže.

Podobných omylů se dopouštěli také čínští vědci. I oni považovali matku za „krále“. Trubce naopak popisovali jako „včelí ženy“.

Měli dojem, že když se trubci neúčastnili výprav pro pyl a nektar, tak se zřejmě, jak ženám přísluší, věnují péči o domácnost.

Nektar jako šálek kávy

Mnoha lidem vypití šálku kávy napomáhá k lepšímu soustředění na práci. Prokázalo se, že včely jsou na tom, v jistém smyslu, stejně. Kofein – povzbudivá látka – se vyskytuje také v nektaru některých rostlin, například kávovníku nebo citrusových stromů. Výzkumy dokázaly, že pokud budeme včelám podávat cukrovou vodu s obsahem kofeinu, snadno si takovou lahůdku zapamatují. V přírodních podmínkách to může znamenat, že se budou častěji vracet ke květům, které nabízejí kofeinový nektar, což zvyšuje šanci na jejich opylení.

Úl na ně!

Ve středověku bývaly včely využívány v boji. Stávalo se, že během obležení shazovali obránci z městských hradeb na útočící vojska úly. Vztekly včely byly údajně nejúčinnější zbraní proti jízdě: bolestivě pobodaní koně totiž přestávali poslouchat příkazy jezdců.

Ráda bych do našeho včelařského kroužku pozvala děti, které nebaví jen sedět doma u počítače. Pokud máte rádi společnost kamarádů, přírodu, chcete si s námi zahrát hry, zasoutěžit a ještě se něco nového dozvědět, přijďte se nezávazně podívat. Scházíme se každé úterý v 15.00 hod. ve škole. Pokud je hezké počasí, můžete nás najít u včelínu ve školní zahradě.

Včely proti slonům

V Africe malé včely brání úrodu před obrovskými slony. Tito jinak sympatičtí živočichové mají zálibu ve svévolném navštěvování polí a hodování na úkor rolníků. Při podobných návštěvách všechno kolem pošlapou. Před slony se jen těžko ubráníte postavením plotu. A tak se jednou přišlo na netypický způsob ohrazování půdy. Na sloupy zabodnuté do země se přivážou úly. Vodorovně nataženými provazy se pak navzájem spojí. Pokud dostanou sloni chuť vtrhnout na pole, zavadí o lana a rozpohybují úly. Rozčilené včely vyltnou ven a nešetří žihadly. Slonům se neděje nějaké zvlášť těžké příkoří, ale zpravidla je přejde chuť na svačinu. A rolníci dostanou jako bonus med a opylení polí zdarma.

Těším se na vás,
Jitka Kučerová, vedoucí kroužku

Klub seniorek obnovil svou činnost

Po dlouhé odmlce způsobené pandemií covidu se od letošního července znovu začaly scházet členky sazovického Klubu seniorek a navázaly tak na svou předchozí činnost. V prvé řadě byl dokončen batůžkový projekt, v němž seniorky vybavily z vlastních prostředků celkem šest batůžků školními a hygienickými potřebami a doplnily do každého i jednoduché oblečení a obuv pro dívku nebo chlapce určitého věku. Batůžky pak byly předány do informačního, kontaktního a poradenského střediska FAMILY POINT ve Zlíně, jehož pracovnice byly tímto darem velmi překvapeny. Batůžky jsou určeny pro děti z rozvojových zemí a jsou součástí potravinového projektu charitativní organiza-

ce Mary's Meals. Tato organizace zajišťuje dětem v místních školách jídlo, a aby se děti mohly učit, tak také skromné školní vybavení uložené do batůžku. Najde se v něm i lžice, protože i ta mnoha dětem chybí a ony musí jíst rukama. Kromě batůžků byla Klubem seniorek už dříve na konto Mary's Meals odeslána finanční částka 500 Kč, která pomůže zajistit náklady na celoroční stravování jednoho dítěte. V červenci se seniorky po dlouhé době vypravily na zajímavou výstavu v Muzeu jihovýchodní Moravy ve Zlíně. Pod názvem **Poslové z vesmíru – meteority a tektity** zde byly vystaveny unikátní nálezy, mezi nimiž zaujímal výjimečné místo **sazovický mete-**

orit spadlý do naší lokality v r. 1934. Na výstavě byl umístěn v samostatné vitrině a byl mu věnován i obsáhlý text na průvodním panelu. Protože autorka výstavy, p. Andrea Dovicová, získala řadu informací k meteoritu ze sazovické kroniky, velmi ochotně se seniorek ujala, zařídila jim vstup zdarma a celou výstavou je zasvěceně provedla. Velmi zajímavé bylo i její vyprávění o nádherně zeleně zbarvených vltavínech, které u nás vznikly po dopadu meteoritů především v jižních Čechách a dodnes jsou žádané sběrateli i překupníky a výrobci šperků. Ve stejnou dobu probíhala v muzeu i výstava s názvem **Vějířů sladká tajemství**. Expozice přiblížila návštěvníkům tento kdysi nezbyt-

ný módní doplněk každé dámy a představila jeho různé druhy pocházející především z Evropy a Asie 19. a 20. století. Také tuto výstavu si seniorky prohlédly, i když ne tak podrobně jako předešlou.

Srpnová schůzka byla věnována **prezentaci školního projektu Řemesla starých**

Sazovic. Děti zdejší ZŠ pátraly v obci po řemeslech a řemeslnících, kteří v ní kdysi žili a pracovali. Dvouletou práci školáků na tomto zajímavém projektu zpracovala formou fotografické a textové prezentace Mgr. Věra Velísková a zasvěceně ji na společné besedě seniorkám přiblížila. Spokojenost ze setkání

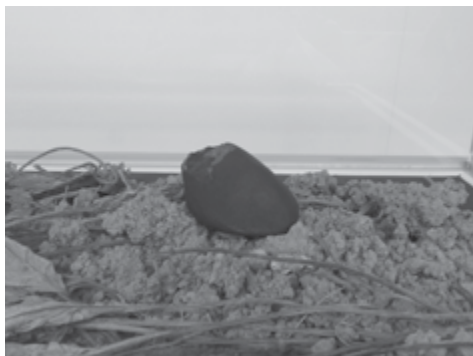
byla oboustranná, protože připomnělo minulé doby a pamětnice navíc doplnily projekt dalšími informacemi.

Je tedy zřejmé, že činnost Klubu seniorek úspěšně pokračuje a můžeme jen doufat, že už bude probíhat bez přerušení.

Mgr. Věra Nejezová

Výstava meteoritů a tektitů

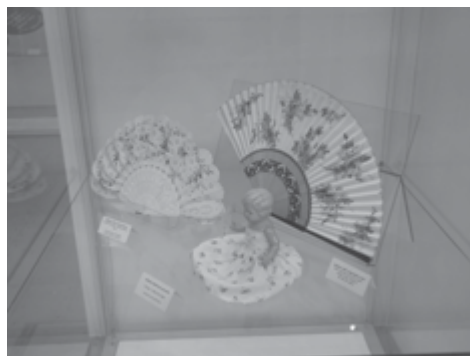
Sazovický meteorit

Dobrá věc se podařila

Mgr. A. Dovicová, průvodkyně výstavou

Z výstavy vějířů

Batůžky připravené k odeslání

Krátké ohlédnutí za děním v kostele sv. Václava

V červnovém čísle Sazovických novin jsem vás docela podrobně informovala o bohatém životě v našem kostele.

Nastávající prázdninové měsíce už na události tak bohaté nebyly. Myslím, že všichni jsme chtěli prožít nějakou dovolenou a oddechnout si od každodenních starostí.

Jen připomenu, že po dobu dovolené našeho pana faráře P. Michala Šálka sloužil středeční mše svaté P. Stanislav Jonášek, v současné době představený salesiánské komunity v Ostravě-Vítkovcích, který pochází z Tluma-

čova. Vždy k nám ochotně zavítá a pro nás je to taky milé zpestření.

Koncem srpna začal generální úklid celého kostela. Nejprve bylo nutné vysát zdi interiéru, celé schodiště (4 patra), všechny tři kůry a také podlahy. Přestože všichni poctivě pracovali, za pár dnů už zase někde visí pavučinka... Zkrátka těmto tvorům se u nás v kostele asi velice líbí, a to nejen uvnitř, ale i venku. Musely se vysát také venkovní zdi u obou vstupů. V polovině září začala skupina děvčat postupně umývat všechna okna a skleněné

plochy, v přízemí sociálky a sálek. Těsně před svátkem sv. Václava pak byly umyty oba vstupy, lavice a podlaha interiéru kostela. Za tuto velkou práci děkuji jménem Spolku všem vám, kteří jste ochotně přiložili ruku k dílu.

Tak 28. září mohla důstojně proběhnout hodová slavnost ke cti patrona země české a taky naší obce – svatého Václava.

P. Michal Šálek pozval opět novokněze, tentokrát P. Dominika Kováře pocházejícího z Lidečky, kaplana sloužícího nyní v Holešově, aby celou slavnostní mši svatou celebrou. Svým

upřímným a srozumitelným kázáním zaujal taky mladé, což je velice povzbuzující. Po mši svaté uděloval své novokněžské požehnání. Účastníků bohoslužby se sešel nebývalý počet, jako by si chtěli vynahradiť loňskou stísněnou atmosféru. Lidé se srdečně zdravili a měli radost, že se po dlouhé době proticovidových opatření mohou zase vidět s přáteli a známými. I počasí slavnosti přálo. I když ráno bylo pod mrakem, během dopoledne se obloha vybrala a odpoledne bylo slunečné a teplé. Vnitřek kostela byl věřícími zaplněn už před příchodem průvodu. Ten se jako obvykle řadil u firmy MRB Sazovice, spol. s r.o., a také v něm bylo mnohem víc účastníků než jiné roky. Za obecním praporem v čele průvodu si vykračovaly krojované děti z Konopky

doprovázené i několika dospělými v krojích, dále oblíbená Zdounečanka vyhrávající do kroku, muži z MPS Hlahol Mysločovice a za svým praporem a zástavami pochodoval hasičský dorost a početný zástup hasičů, domácích i pozvaných hostů. Průvod uzavíralo opět nezvykle velké množství obyvatel Padělků, kteří se k němu připojili. Jeho příchodem se zcela zaplnilo i celé prostranství před kostelem, obsazené byly nejen připravené tři řady lavic, mnozí lidé i stáli. Všichni sledovali mši sv. na venkovní obrazovce nad portálem kostela. Po skončení bohoslužby, než se průvod vydal na další cestu obcí, uspořádala Zdounečanka krátký koncert a děvčata roznášela pohostění – vynikající hodové koláčky.

Touto cestou děkuji všem jednotlivcům, hasičům i obci za důstojný průběh mše svaté i celé slavnosti.

V neděli 10. října bude už tradičně sloužena ke cti sv. Františka a Hyacinty ranní mše svatá za děti a dospívající mládež naší obce a farnosti. Je potřeba, aby malí spolu s rodiči, i vy odrostlejší mladí, jste si přišli vyprosít milosti a dary Ducha Svatého pro svůj budoucí život, který máte před sebou. Kolik si vyprosíte, tolik také obdržíte. Proto členové Spolku dbají na to, aby jednou v roce byla v našem kostele odsloužena mše svatá na úmysl za vás mladé. Přeji Vám všem krásné a pokojné nadcházející dny.

Za Spolek sv. Václava Marie Rapantová

Plno v kostele i před ním

Novokněž P. Dominik Kovář

Mše byla slavnostní a krásná

Ze života MO KDU-ČSL Sazovice

Milí spoluobčané, v neděli 11. července jsme opět pořádali poutní zájezd na Svatý Hostýn.

Odpolední mši svatou zde sloužil jako děkovnou primiční novokněž P. Dominik Kovář. Byla to krásná slavnost, které jsme byli přítomni, aniž bychom to dopředu plánovali. Po mši sv. uděloval P. Dominik své novokněžské požehnání. To uděloval také u nás v Sazovicích, kde celebroid 28. 9. svatováclavskou mši svatou. Jelikož byla mše na Svatém Hostýnu sloužena taky za živé a zemřelé poutníky ze Sazovic a ostatních zúčastněných obcí, předali jsme otci Dominikovi finanční dar, který jsme pro něj v autobuse vybrali. Byli jsme pak pozváni na malé občerstvení, ale z časových důvodů to už nebylo možné. Stačilo, že jsme byli přítomni této primiční slavnosti, která jistě

v každém zanechala krásnou a povzbuzující vzpomínku.

Další krásnou poutí byla návštěva Panny Marie ve Štípe v sobotu 4. září. I tady je sloužena mše za nás, přítomné poutníky. Mimo upomínky, které můžete koupit a přivést domů, je ve Štípe otevřena krásná nová kavárna, kde vaří opravdu výborné kafičko a k tomu nechybí ani dobrý zákusek. Příště pojedte s námi a sami se přesvědčíte o blahodárných účincích tohoto poutního místa, kam naši předkové po mnohá desetiletí putovali v procesi pěšky až ze Sazovic.

Výroční členská schůze naší organizace proběhla tentokrát 10. srpna. Jako garanti na tuto schůzi přijeli Michaela Blahová, předsedkyně OV KDU-ČSL, Mgr. Aleš Dufek, člen OV a Ing. Petr Venený, člen OV. Pohovořilo

se o posledních událostech v našem státě a dále byla věnována pozornost podzimním volbám. Děkuji všem, kteří se této schůze zúčastnili, ať členům, sympatizantům nebo zástupcům obce.

8. a 9. 10. 2021 proběhly volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Tentokrát kandidovala KDU-ČSL společně s ODS a TOP 09.

Mnohokrát děkuji vám všem, kteří jste dali svůj hlas kandidátům naší strany.

A ještě poslední informační zpráva – v pátek 22. a v sobotu 23. 10. proběhne v naší obci opět humanitární sbírka pro Diakonii Broumov. Za vaši štedrost už teď děkujeme.

Přeji vám krásné podzimní dny a hlavně hodně zdraví.

Za MO KDU-ČSL Marie Rapantová

Bohumil Tetour – Zápisky (výťah)

Pobyt na frontě – zajetí – legie (12. 6. 1917 – 2. 1. 1919)

V minulém čísle Sazovických novin jsme přinesli informace o pplk. Bohumilu Tetourovi, který jako syn řídicího učitele Cyrila Tetoura vyrůstal v Sazovicích, odkud byl ještě jako student povolán v době první sv. války do armády. Bojoval na italské frontě, dostal se do zajetí a nakonec vstoupil do československých legií, které se v Itálii formovaly. V Tetourově pozůstalosti se dochovaly velmi zajímavé zápisky z této doby, z nichž v tomto čísle nabízíme další ukázky.

Bohumil Tetour (28. 5. 1896 – 29. 8. 1963) začal své zážitky a postřehy zaznamenávat zřejmě hned po svém odvodu a nástupu do vojenské služby v rakousko-uherské armádě v dubnu 1915, kdy mu bylo necelých 19 let. Během války však dvakrát přišel o všechny svůj osobní majetek a tím také o zápisníky, které dokumentovaly jeho vojenský život v prvních dvou letech služby. Z pozdějších záznamů je možné pouze vyvodit, že jako student složil válečnou maturitu, pak zřejmě absolvoval důstojnickou školu a sloužil u 25. domobranického pluku v hodnosti poručíka. Tetourové vzpomínky jsou datovány od 12. června 1917 do 2. ledna 1919, kdy jsou italští legionáři po návratu do vlasti nasazeni znovu do bojů, tentokrát na Slovensku.

12. 6. 1917 – Bohumil Tetour v tu dobu velí 1. a 2. četě 12. roty, která funguje jako záloha praporu na hranici mezi Slovinskem a severovýchodní Itálií, v horské oblasti Julských Alp. Ve skalách zde vojáci hloubí dutiny – kaverny, skalnaté úkryty pro mužstvo, štáb, ošetřovnu atp. Zároveň budují spojovací příkop do přední linie. Za častého ostřelování italským dělostřelectvem všechno opevňují velkými kameny a pytlíky naplněnými hlínou a drobným kamením. Připravují tak pozice na 11. sočskou ofenzivu, která začala 17. 8. 1917.

19. 8. 1917 se vojáci přesunuli do přední linie a B. T., který velí 12. rotě, byl jako nejstarší důstojník ustanoven i velitelem praporu poté, co jeho dosavadní velitel onemocněl.

23. 8. 1917 v boji o kótu 652 Italové rakouské vojáky obklíčili a mezi zajatými byl i Bohumil Tetour.

24. 8. 1917 – pochod do zajateckého tábora v MANZANU, kde při kontrole B. T. přišel podruhé o své zápisky psané od začátku pobytu na vojně. (Poprvé o ně i všechny osobní věci přišel při ostřelování rakouských pozic italským dělostřelectvem.) Zajatci byli v táboře odšíváni, vykoupáni, dostali čisté uniformy. Důstojníci byli odděleni od mužstva.

3. 9. 1917 – rodiče v Sazovicích dostávají zprávu, že jejich syn je vermisst – nezvěstný.

8. 9. 1917 – vlak se zajatci odjíždí z nádraží v Manzanu směrem na západ přes UDINE, VERONU, MILÁN a JANOV. Odtud na jih do přístavu SPEZIE.

10. 9. 1917 jsou naloděni na parník Savoia, který obstarává pravidelné spojení na SARDINII, a další den zakotví v přístavu PORTO TORRES ležící na severozápadě ostrova v Asinarském zálivu. Odtud je další loď dopravila na ostrůvek ASINARA severozápadně od Sardinie. V míru byl ostrov trestaneckou kolonií Itálie, nyní se zde nacházelo šest zajateckých táborů. B. T. byl internován do jednoho z nich, do ZONA STRETTI, kde bylo asi 40 lidí (Češi, Poláci, Ukrajinci).

25. 9. 1917 – rodiče v Sazovicích dostávají telegram o synově zajetí, který mohl B. T. sám odeslat.

14. 11. 1917 – přesun českých zajatců do tábora III. Perioda. Zde byli důstojníci ubytováni samostatně ve vilce o čtyřech pokojích, v každém měli dokonce svého sluhu.

Asinara byla pro B. T. nezapomenutelná. Zajatci tu prožívali krásné dny v bezpečí, vědomi si toho, že pro ně válka skončila. Užívali si slunečné teplé podnebí, koupání, dobrou stravu. Prožili zde Vánoce 1917 a Nový rok 1918. Ale až sem dorazila propaganda – snahy českých politiků Masaryka, Beneše a Štefánika o vytvoření samostatného čs. státu. Začaly se formovat dobrovolné jednotky ze zajatců, kteří byli ochotni myšlenkou nového státu pomoci bojem proti Rakousku. B. T. rovněž podepsal hromadnou žádost o přeložení do tábora na pevninu.

23. 2. 1918 – Dobrovolníci odplouvají z Asinara do PORTO TORRES na Sardinii. Odtud vlakem přes její hlavní město SASSARI na východ ostrova, do přístavu TERRA NOVA. Vypluli na východ a vylodili se severně od Říma v přístavu CIVITAVECHIA. Vlakem pokračovali přes ŘÍM do českého tábora v CASSINĚ, nedaleko slavného kláštera Monte Cassino. Zajetí rakouští důstojníci se k českým chovali velice nepřátelsky, a tak tito přešli do tábora pro mužstvo. V Cassině pobýli víc jak čtyři měsíce.

11. 7. 1918 – Dobrovolníci odjíždějí do SULLOMONY, kde hned další den byli vyzváni, aby vstoupili do právě se formujícího československého armádního sboru v Itálii. O den později složili slib a svůj vstup podepsali.

14. 7. 1918 odcestovali čeští vojáci do ŘÍMA, kde se zúčastnili slavnostního defilé italské armády i delegací všech dohodových armád na počest pádu Bastilly.

16. 7. 1918 odjeli čs. dobrovolníci vlakem z Říma do FOLIGNA v provincii Perugia, kde

bylo sídlo velitelství VI. čs. divize, 12. brigády a 33. pluku, a právě se zde formoval II. prapor 31. čs. střeleckého pluku, k němuž byl přidělen i B. T. Stal se velitelem 1. čety v 6. rotě v hodnosti podporučíka. Důstojníci byli ubytováni v soukromí u rodin ve městě, B. T. v rodině Valeri, s níž se velmi spřátelil, zejména se třemi dcerami Valeriových.

17. 9. 1918 – při přípravách na odjezd z Foligna na frontu zanechává B. T. u rodiny Valeri dopis svým rodičům, který měl být odeslán do Sazovic v případě, že by padl. V něm teprve domů oznamuje, že už nebyl v zajetí, ale příslušníkem čs. legií. Pokud by to rakouské úřady věděly dřív, rodiče by čekaly velké nepřijemnosti.

18. 9. 1918 odjíždí čs. prapor vlakem z Foligna na frontu. Přes VERONU a CAPRINO VERONESE do úseku RIVA DEL GARDA, na severu jezera Lago di Garda, kde právě 33. a 34. čs. pluk obsadil kótu DOSS ALTO a zaznamenal tak významné vítězství nad rakousko-uherskou armádou. Tetourův prapor už se nestihl do bojů zapojit. Zůstává však v prostoru, je ubytován v obci PLATANO blízko údolí řeky Adige, na východ od jezera Lago di Garda, od něhož jej dělí horský masív.

9. 10. 1918 – Touha legionářů Tetourova praporu se nenaplnila, do bojů už nezasáhli. Celá VI. čs. střelecká divize byla stažena z fronty do zálohy a připravovala se k chystané ofenzivě, která měla definitivně rozvrátit rakousko-uherskou armádu. K jejímu nasazení již nedošlo, protože **4. listopadu 1918** byla v Itálii válka ukončena. Čs. pluky byly soustředěny v okolí CASTELFRANCA, severozápadně od Bologne.

21. 10. 1918 – B. T. dostal první jmenování, je potvrzen v hodnosti podporučíka pěchoty 31. pluku ve vojsku československém.

23. 11. 1918 ještě jednou služebně cestuje do Foligna a naposled se setkává s rodinou Valeri. Mezitím došlo 17. listopadu v PADOVĚ k reorganizaci čs. dobrovolnických jednotek v Itálii na Československý armádní sbor, jehož velitelem se stal generál Luigi Piccione.

8. 12. 1918 – B. T. se v Padově účastní slavnostní vojenské přísahy s předáním bojových praporů jednotlivým plukům a defilé celého sboru mj. před italským králem Vittorioem Emmanuelem III.

20. 12. 1918 – Legionáři se vrací do vlasti. Přes VICENZU, VERONU, údolím řeky Adige, podél horského masivu MONTE BALDO, MONTE ALTISSIMO, DOSS ALTO, místy nedávných bojů a s hroby padlých spolubojovníků, kteří pak v r. 1925 byli soustředěni na centrálním hřbitově v ROVERETTU. Cesta

pokračuje na sever přes TRENTO, BOLZANO, BRIXEN, FRANZENSFESTE, DOBIANO, na rakouském území pak směrem na východ přes LIENZ, VILLACH, SELZTAL, KLEINSEIF, ST. VALENTIN, MAUTHAUSEN a GALSBACH. Do ČESKÝCH BUDĚJOVIC měl vlak dorazit 23. 12., ale u SUMMERAU, poslední rakouské obce před hranicemi, se na koleje zřítila skála a zasáhla lokomotivu. Poškozeny byly i první dva vagony, ale kromě drobných zranění se legionářům nic vážného nestalo. Dodnes není jasné, zda šlo o nešťastnou náhodu nebo sabotáž.

Štědrý večer trávili vojáci už zase na cestě. Na Boží hod byli v JIHLAVĚ, pokračovali přes TŘEBÍČ a BRNO a pak přes KUNOVICE a STARÉ, MĚSTO do BABIC, kam dorazili 26. 12. 1918 a kde je čekalo velice srdečné uvítání a typická slovácká pohostinnost.

Bohumil Tetour měl obzvláštní štěstí, Sazovice byly kousek odtud a on dostal hned dvakrát povolení navštívit své rodiče. Byla to krátká setkání před tím, než 2. ledna 1919 odjeli legionáři na Slovensko, kde probíhaly boje proti maďarské armádě za udržení celistvosti nové republiky. Podobná byla i situace na Těšinsku, tady se bojovalo proti Polsku. Tyto boje si vyžádaly 500 mrtvých a 3700 zraněných, většinou příslušníků českoslo-

venského zahraničního vojska. Padli, aniž se setkali se svými blízkými po návratu z legií do vlasti...

31. 12. 1919 – B. T. ukončil činnost v legiích.

21. 7. – 11. 11. 1961 jako těžce nemocný a nepohyblivý sepsal podle starých poznámek své zápisky a vzpomínky z první světové války.

**Výtah ze zápisků
Bohumila Tetoura
zpracovala Mgr.
Věra Nejezová**

B. Tetour
v uniformě
italských legionářů

Ukázky ze zápisů Bohumila Tetoura – pokračování

Během svého pobytu v armádě, při výcviku i na frontě a v zajetí se B. T. několikrát setkal se sazovickým krajanem Josefem Kovářem z č.p. 85.

Svobodník Kovář

Když jsem dostal z domova obsažnější zprávu, zval jsem k sobě frajtra Kováře, chalupníka ze Sazovic, z Bařiny. Když on dostal zprávu z domu, přišel mi na oplátku oznámit, co je u nás nového. Tak jsme spolu často sedávali na lavičce před Sazovem (*tak pojmenoval B. T. provizorní obydlí – kavernu ve skalním svahu*) a vzpomínali, já na rodiče, on na ženu a děti. Byl to ten svobodník Kovář, k jehož četě jsem byl zařazen, když jsem v dubnu 1915 narukoval do Pochlarmu v Dolních Rakousích. Tehdy mi hleděl moje první i další dny na vojně co nejvíce zpříjemnit, nedal

mi nikdy vykonávat hrubé práce, držel nade mnou svoji ochrannou ruku. Nikdy jsem mu toho nezapomněl, a když jsem šel podruhé do pole už jako poručík a on byl přidělen k naší rotě, využil jsem možnosti a vyžádal jsem si ho ke své četě. A teď zase já, kde jsem mohl, jsem mu službu ulehčoval. Neuposlával jsem ho jako velitele nosičů menáže, kteří bývali zpravidla odstřelováni italským dělostřelectvem, tím méně na nebezpečné výzvědné hlídky do předpolí, ale raději co velitele mužstva, které pletlo drátěné překážky. Vždycky jsme litovali, že

je svobodníkem, a nemůže proto zastávat službu mého důstojnického sluhy. Tak jsme spolu vždy velice dobře a v nejlepší shodě jako krajané vycházeli, navzájem se utěšovali a vzpomínali.

Vysvětlení: *Kaverny, obecně dutiny, byly skalní úkryty, často uměle vyhloubené nebo rozšířené, které využívali rakouští vojáci ve skalnatém terénu na italské frontě. Chránily vojáky, důstojníky, štáb, sloužily jako obvaziště, skladiště potravin, munice apod.*

Ztráty

Při jednom z drtivých italských útoků utrpěli Rakušané značné ztráty:

Zbytky 11. a 12. roty se shromáždily u 10. roty. Zůstalo nás málo! Velká část všech tří našich rot byla zajata, někteří ustoupili do rezervních pozic, část tvořili ranění, bylo i několik mrtvých. I čtyři důstoj-

níci tam zůstali, z těch jsme zbyli jen my dva se Smrčkem. Z 12. roty zůstalo 23 vojáků, mezi nimi i svobodník Kovář, který se držel vždy v mojí blízkosti. Nejmenší ztráty měla 9. rota, která byla na pravém křídle praporu, na tu Italové tolik neútočili. Do večera jsme se nehnuli z kaverny, jen dva pozorov-

atelé se střídali v krytu u spojovacího zákopu. Venku bylo boží dopuštění: granáty všech ráží svištěly vzduchem, nad námi se s mocným rachotem trhaly šrapnelly a miny v salvách po čtyřech, pěti i šesti kusech se snažily rozdrtit vchody do kaveren. Tak to trvalo dva dny...

Přišel jsem o všechno

Mne osobně potkala ještě další nepříjemnost. Když jsem ráno vyběhl z kaverny, do které jsme se již nikdy nevrátili, jen s revolverem v ruce, zůstal tam nejen můj chlebník, ale také můj pěkně napěchovaný tlumok, který nosil můj sluha. Byla to pro mne velká ztráta. Nejvíce mne mrzela ztráta fotografického aparátu, ještě více však ztráta asi čtyř tuctů již exponovaných desek, na nichž jsem měl zachyceny různé, často s nesmyslným nasazením života získané momenty, znázorňující z největší blízkosti pořízené výbuchy italských i našich granátů a min i největších kalibrů. Škoda bylo i snímku, na který se mi podařilo zachytit italský útok na sousední jednotku, podporovaný plamenomety. O ty snímky jsem měl strach,

aby se neztratily, tož jsem je nechtěl svěřit poště. Čekali jsme všichni, že po této ofenzivě se dostaneme na odpočinek do etapy, snad dokonce i do zázemí; tam jsem si chtěl dát ty snímky vyvolat.

Já jsem také určitě počítal s tím, že se potom jistě dostanu na dovolenou. Z toho důvodu jsem se snažil nejen já, ale i většina vojáků, co nejvíce se bránit, ustupovat, třeba i být raněn, jen ne a ne se dát zajat. V očekávání 14 dnů klidu, které jsem hodlal strávit u rodičů v Sazovicích, sháněl jsem, pokud byla příležitost, cigarety, jednak pro sebe (u nás podle zpráv z domova byly již zavedeny tabačky, na které mělo být přidělováno kuřivo, ale velmi často se nedostalo nic!), jednak cigára pro tatínka a přátele, ba i fajfkový

tabák pro známé – nechtěl jsem přece přijít domů s prázdnými rukama. Také jsem tam měl nějakou lahvičku Maraschina, nemluvím ani o přiborech, talířích, prádlu a o jiných každodenních potřebách vojáka v poli, jako například britvě, mýdlu atd.

Nu nezůstalo mi nic, než co jsem měl na sobě a v kapsách; se svým sluhou ani se svým napěchovaným tlumokem jsem se již nikdy v životě neshledal.

S Josefem Kovářem se B. T. setkává naposled v Sulmoně v červenci r. 1918. To už on sám složil slib a vstoupil do formující se československé armády. Tím pádem přestává být zajatcem a může se svobodně pohybovat po celém městě.

Krajan Kovář

Po návratu z první svobodné vycházky jsem měl příležitost projít zajateckým táborem. Hledal jsem přítele Smrčka a jiné známé, ale nikoho jsem nenašel. Až v táboře pro mužstvo jsem našel krajana Sazovjana,

svobodníka Kováře. Byl mezi těmi, kteří odepřeli vstoupit do čs. armády. Nerad se k tomu přiznával, ale já jsem mu to nevytýkal, vždyť měl doma ženu a děti a chtěl se vrátit živ a zdrav k nim.

A přece se nevrátil. Později prý vypukla v táboře úplavivá epidemie, on onemocněl, zemřel a návratu k rodině do vlasti se nedočkal.

Další výprava do historie

Víte, že první Čechoameričan s pilotní licenci se jmenoval Rudolf Jiří Šesták (anglicky Rudolph George Sestak) a že pocházel ze Sazovic?

Na jeho jméno narazil pan Miroslav Pokorný z Kostomlat, který se zabývá leteckou historií, když v amerických dobových novinách pátral po zprávách o první české letkyni Boženě V. Laglerové pobývající v Americe v r. 1913.

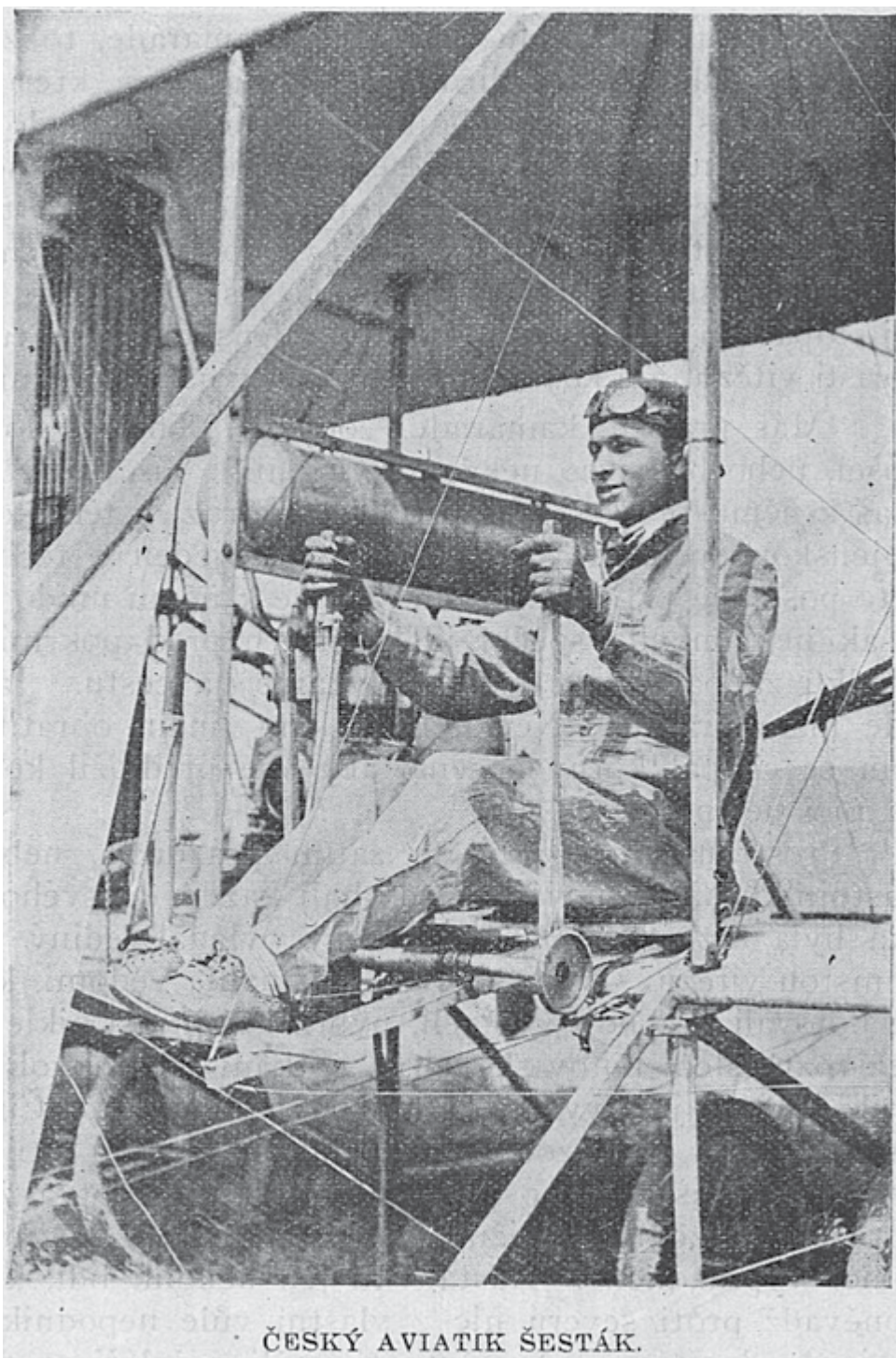
Pan Pokorný shromáždil z tehdejších amerických i krajanských novin celou řadu článků a zpráv o tomto pozoruhodném mladém muži, klukovi z moravské dědiny, pro něhož se Amerika stala skutečně zemí neomezených možností, a nezištně je nabídl naší obci. Z kusých informací a novinových výstřížků jsme se pokusili zrekonstruovat alespoň část Šestákových osudů.

Rudolf Šesták se narodil 24. dubna 1888 v Lípě (viz matrika obce Želechovice), kde jeho otec František Šesták byl podsedníkem na č.p. 111, ale on i jeho žena Františka, rozená Gaislerová, pocházeli ze Sazovic. Kdy rodina přesídlila zpět do naší obce není jasné, nicméně v Lípě se narodili i další Rudolfovi sourozenci – Jan (1886) a Václav (1890). Rudolf měl i dvě sestry, Františku a Marii.

Zajímavé je, že krajanské noviny v Chicagu se zmiňují ještě o dalším bratru – Josefovi, který zde pracuje jako rytec skla, ale jeho jméno se v matrikách neobjevuje a sazovický pamětník Rudolf Mahoušek ve svých zápiscích píše také pouze o pěti sourozencích Šestákových, kteří se z naší obce vystěhovali do Ameriky. Podle výpočtů k tomu došlo někdy v r. 1906, kdy Rudolfovi bylo 18 let. Sporné je i číslo domu, v němž rodina bydlela. Kronikář Karel Sulek uvádí č.p. 34, Rudolf Mahoušek č.p. 7, další pramen č.p. 85. Dopátrat se správných údajů je po více jak stu let složitě, protože žádní potomci této rodiny už v obci nežijí. Jak by také mohli, když všichni její mladí členové vysídlili do Ameriky...

Rudolf se vyučil zahradníkem a ještě v roce 1910, kdy je mu 22 let, podává v listu Chicago Tribune inzerát, kde se uchází o místo zahradníka v Chicagu nebo blízkém okolí. Mnohem víc ho ale zajímala mechanika a strojnictví, zejména motory. Odtud pak už vedla cesta k letadlům a létání, i když tento obor byl ještě doslova „v plenkách“.

Část Šestákova pilotního výcviku probíhala zřejmě v San Antoniu v Texasu, podstatný je ale zápis v ročence Amerického Aero Clubu, který uvádí, že absolvoval na letišti v Cicero

ČESKÝ AVIATIK ŠESTÁK.

Rudolf Šesták v r. 1915

Flying Field u Chicaga v Illinois. Zkoušku složil 18. 7. 1913 na dvouplošníku Wright model B podle předpisu amerického aeronautického klubu. V Aero Club of America je na

seznamu licencovaných pilotů zapsán jako Rudolph G. Sestak pod pořadovým číslem 260. Krajanské Minesotské noviny o něm 31. 7. 1913 píš:

Krajan vzduchoplavcem

Krajan Rudolf G. Šesták z Chicaga jest prvním českým vzduchoplavcem, neboť složil v minulých dnech předepsanou pilotskou zkoušku ve

vzduchoplavecké škole v Cicero. Krajan Šesták je 25 roků star a narodil se v Lípě na Moravě. Do Chicaga přijel před 7 roky jako vyučený

zahradník. Vzduchoplavbě věnoval se před třemi lety a dosáhl v tom oboru značných zkušeností.

Americkými i krajskými novinami proběhlo nejčastěji Šestákovo jméno v říjnu a listopadu 1914, kdy 19. října při plnění komerční zakázky pro automobilovou firmu Mitchell

měl v Chicagu letět jako „vzdušná eskorta“ při finále automobilového závodu. Pro poruchu na motoru byl však Šesták nucen přistát (či víceméně spadnout) do

Michiganského jezera. Krajský list Denní hlasatel o této události napsal:

Vyvázl s pouhou studenou koupelí

George Šesták, asi 25 roků starý licenovaný vzduchoplavec, jenž má dílnu svoji v čísle 1646 Ogden ave a velice zhusta produkuje se na aviatickém poli v Cicero, prožil včera studenou koupel ve vlnách jezera Michiganského, může však při tom býti ještě povděčen, že vyvázl tak lehce z nehody, která již tak mnohým stala se osudnou. Ve spojení s jistou obchodní oznamovanou událostí Šesták učinil vzlet ve svém aeroplanu na pobřeží jezera, u 43. ulice, však stroj vypověděl mu z nějaké příčiny službu a on spadl do jezera asi 150 stop od břehu, kdež byl zachráněn mužstvem záchranné

stanice z Jackson Parku. Zmíněná ona událost spočívala v automobilu nové výroby, kterýž učinil cestu v celku 7,500 mil a dle úmluvy měl automobil tento potkati Šesták u South Shore Country Clubu, odkudž pak měl jej provázeti k městské radnici a odtud do budovy Chicago Automobil klubu, kdež společnost, v jejichž dílnách automobil byl vyroben, pořádala skvělý banket.

Jak svědkové vypráví, letěl Šesták ve výši asi 500 stop, když stroj jeho pojednou zastavil a on ve spirále prudce sletěl na vodu. Vzduchoplavec sám však vyprávěl kapitánu záchranného

mužstva Sinneganovi, že se nalézal ve výši asi 2000 stop, když stroj přestal pracovati, „odumřel“ dle odborného výrazu, a dvojplášník spadl do vody. Diváci z vodárenské stanice praví, že když dopadl na vodu, zvedl se opět asi pět stop nad tuto a teprve při druhém dopadnutí zůstal na vlnách nějakou dobu, takže Šesták měl příležitost přidržet se až do té doby, než mužstvo záchranné stanice přispělo mu ku pomoci. Letadlo Šestákovo bylo značně poroucháno, jemu však mimo značného prochlazení nestalo se ničeho.

Z novinových článků to nevyplývá, ale je pravděpodobné, že Šesták tento kaskadérský kousek absolvoval na stroji, který postavil podle plánů konstruktéra Franka Pontkowského. Už začátkem září 1914 totiž přináší krajský list Pokrok následující zprávu:

V Chicagu, jak „Spravedlnost“ zaznamenává, sestavuje český vzduchoplavec p. Rud. G. Šesták nový dvojplášník, který má v mnohém ohledu předčítí dvojplášníky americké, jak soustavou, tak rychlostí a vytrvalostí. – Námaha p. Šestáka jest obdivuhodná. Ze skromných úspor zakoupil si rotační gasolinový šesti cylindrový stroj soustavy Guome o padesáti koňských silách. Stroj vykoná za minutu 1400 obrátek a objednan byl z Francie. Kostra, která jest velmi vkusně sestavena, byla též zhotovena krajanem Šestákem. Plochy měří 300 čtverečních stop a unesou asi 1200 liber čisté přítěže. Hořejší plocha jest 36 stop dlouhá a 5 st. a půl široká. Dolejší jest 22 stop dlouhá a rovněž stejně široká. Jedna od druhé jest vzdálena 4 stopy 8 palců. Od vrtule ke kormidlu měří letadlo 22 stop. Stroj bude mít pouze jednu vrtuli přes 6 stop v průměru, umístěna bude ve přední letadla, a za motorem jedno sedadlo pro pasážera a druhé pro pilota. Krajan Šesták pracuje na letadle již tři měsíce a slibuje si od něho skvělých výsledků, čehož i my mu přejeme. Šestákův stroj byl zhotoven z lehké ocele, dřeva, plátna a drátů a stál jen „maličkost“ – 3500 dolarů. Vrtule měřila 8 stop a 3 palce a letadlo létalo rychlostí 65 až 70 mil za hodinu.

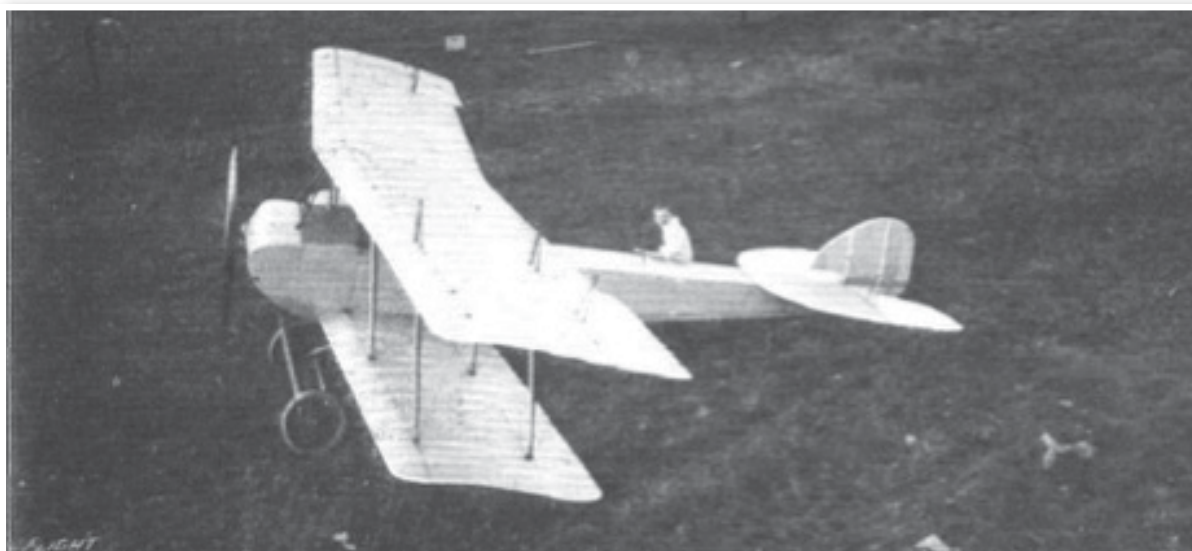
Při havárii 19. října 1914 se nárazem na vodní hladinu zlomila vrtule, značně pochroumaná byla i špice dolního křídla, takže bylo nutno přistoupit na radikální opravu a zdokonalení stroje.

Dobový tisk si všiml i Šestákových rodinných poměrů. Noviny Denní hlasatel píše: *Sourozenci jeho neradi viděli krkolomné jeho povolání, ale konečně se přece jen s ním smířili a dnes již proti němu ničeho nenamítají. Máť tady pan Šesták bratra Josefa, který je rytcem skla a sídlí v Chicagu, a sestru pí Františku Křížovou, jež bydlí v čísle 2330 Osgood ul. Dva další jeho bratři a sice Jan a Václav žijí v Los Angeles, Cal. a druhá sestra Marie Šestáková působí jako řeholnice v Milwaukee, Wis.*

Další informace o Rudolfu Šestákovi jsou už spíše kusé. V r. 1915 se svým bývalým kolegou z leteckého výcviku Corneliem Jacksonem Schaapem ve společné firmě Schaap – Sestak Aviation Company postavili letadlo navržené Frankem Pontkowským.

Zprávy o našem krajanu končí rokem 1917, kdy má mířit na letiště Wilbur Wright poté, kdy působil jako civilní letecký instruktor na letišti Rantoul v Illinois. O Šestákově vstupu do americké armády není nic známo, ale právě v Rantoul probíhal výcvik vojenských letců... A že pro armádu Spojených států amerických skutečně sloužil, je doloženo v zápise kronikáře Sazovic, řídícího učitele Karla Sulka: *„Bratři Rudolf a Jan Šestákově pocházející ze Sazovic č. 34 (?), bojovali v armádě Spojených států amerických, Rudolf jako pilot a Jan jako pěší voják.“* Je škoda, že o životě tohoto zajímavého člověka neznáme další podrobnosti. Nevíme, zda se oženil, zda měl potomky, jak se odvíjel jeho další život letce. Ani letopočet jeho odchodu z tohoto světa není přesný, snad je to rok 1969.

Podle novinových článků z amerického tisku 1910–1917 poskytnutých naší obcí p. Miroslavem Pokorným z Kostomlat zpracovala Mgr. Věra Nejezová

Dvojplášník firmy Schaap – Sestak z r. 1915

5	4	2		1	6	9	3	
3		1	7	9	5			8
8	9	7				1	6	5
7		5	9	3		4		6
			6	8			7	3
1		6	4	5	7		2	9
6	5		1	7	4	3		2
	7		5			6	9	
2		8	3	6			5	

5	1	4		6	7		2	9
	8	9	3			4		
7		3	5	4	9	6		1
	3		2	9		8	7	
	9		1		8		3	
4	7	8	6	5		9	1	
		1	4	3	2		9	5
	4	2		8		1		3
3		7	9	1		2	4	8

Informace pro občany

OBECNÍ ÚŘAD – ÚŘEDNÍ HODINY

PONDĚLÍ 7.30–11.00, 14.00–17.30
STŘEDA 7.30–11.00, 14.00–17.30

Tel.: 577 121 500, 725 121 141

OBECNÍ KNIHOVNA SAZOVICE

Otevřeno **KAŽDÝ ČTVRTEK**
od 9.00 do 11.00 hod.,
odpoledne od 15.30 do 19.00 hod.

E-mail: knihovna.sazovice@email.cz
Tel.: 732 531 400

POTRAVINY SAZOVJANKA

PONDĚLÍ 7.30–16.00
ÚTERÝ 7.30–16.00
STŘEDA 7.30–16.00
ČTVRTEK 7.30–16.00
PÁTEK 7.30–16.00
SOBOTA 7.30–10.00

Tel.: 739 341 167

KADEŘNICTVÍ JANA MORAVCOVÁ

STŘEDA 8.30–12.00
ČTVRTEK 8.30–12.00
PÁTEK 8.30–12.00

(podle objednávek 16.00–19.00 hodin)

Objednávat se můžete na tel. číslo
605 436 848 nebo přímo v kadeřnictví.

PEDIKÚRA

Tel.: 605 261 375

POHOSTINSTVÍ

PONDĚLÍ–ČTVRTEK 16.00–22.00
PÁTEK 16.00–23.00
SOBOTA 14.00–23.00
NEDĚLE 10.00–22.00

Pohyb obyvatelstva za období červen 2021 – září 2021 v obci Sazovice

Stav obyvatel k 31. 5. 2021: 784
Stav obyvatel k 20. 9. 2021: 783

Narození: 2
Přihlášeno k trvalému pobytu: 7

Úmrtí: 5
Odhlášeno z trvalého pobytu: 5

Sazovické noviny. Periodický tisk územního samosprávného celku. Čtvrtletník obce Sazovice. **Vydavatel:** Obec Sazovice, Sazovice 180, 763 01 Mysločovice, IČO : 00568716. **Registrace:** 19. března 2004 – MK ČR E 15163. Vychází v první polovině měsíce po ukončení čtvrtletí v nákladu **320 ks, uzávěrka je 5. den v měsíci.** Distribuce do všech domácností v obci a na určená místa – povinné výtisky. **Zdarma-neprodejné.** **Redakce:** Obec Sazovice, Sazovice 180, 763 01 Mysločovice, tel. 577 121 500, starosta@sazovice.cz. **Redakční rada:** Edita Hrbáčková, Mgr. Věra Nejezová, Mgr. Věra Velísková, Ilona Doleželová, Marie Rapantová, Tomáš Omyla, Marie Ordáňová, Jitka Kučerová. **Korektury:** Mgr. Věra Nejezová. **Zlom, sazba a tisk:** Computer Media s.r.o.; www.obecni-noviny.cz. Distribuce: Obec Sazovice, prostřednictvím zaměstnance obce.